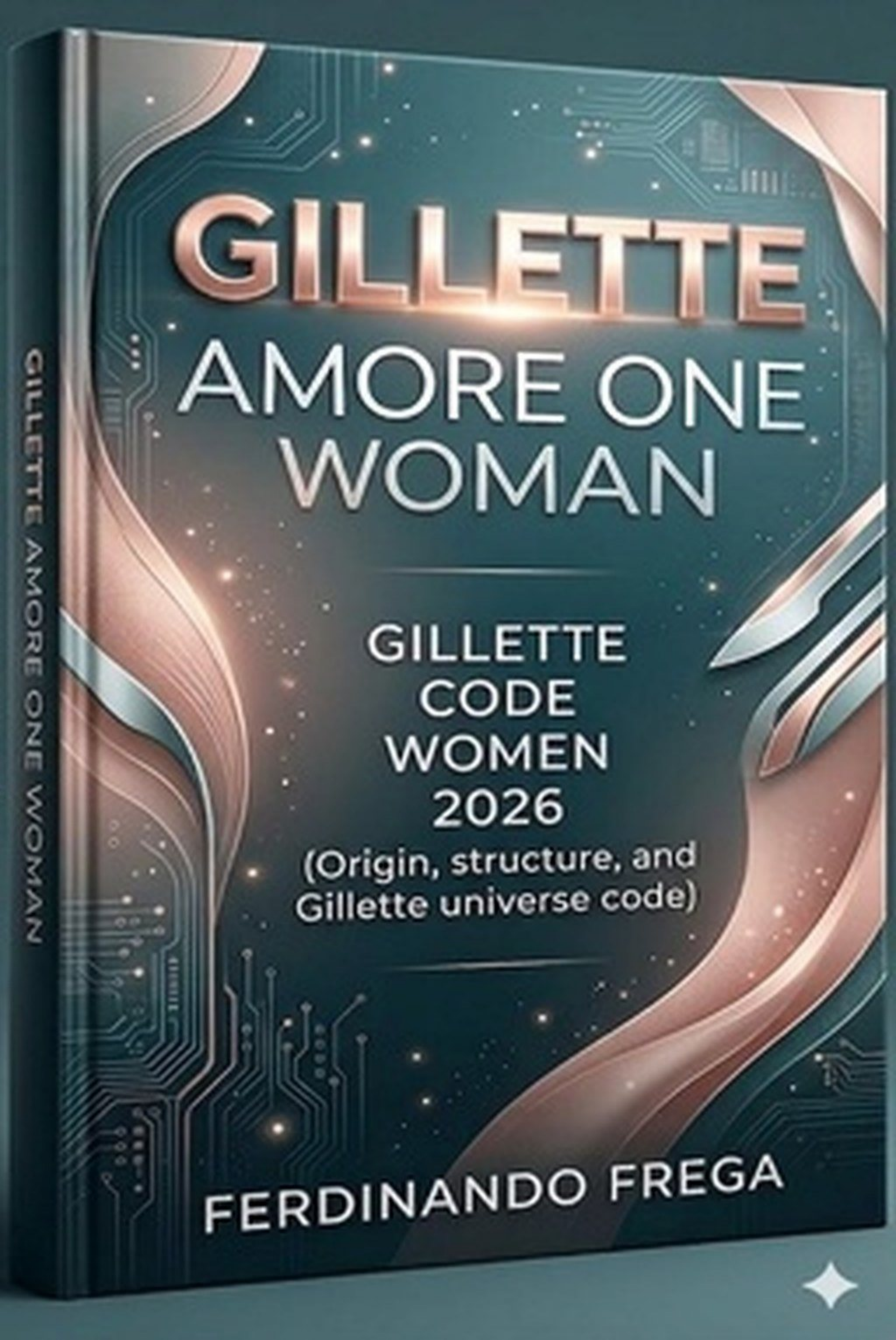
GILLETTE
AMORE ONE
WOMAN
GILLETTE
CODE
WOMEN
2026
(Origin, structure, and
Gillette universe code)
FERDINANDO FREGA
GILLETTE AMORE ONE WOMAN

GILLETTE మహిళల కోడ్ 2026

ఒక సంపాదకీయ మేనిఫెస్టో, దానిలాగే చదివించే ఒక వరుస: మూలం, కలయిక, ఆలస్యం, సంభాషణ, జననం. కోడ్ ఒక నియమంగా మారడానికి చాలా ముందే ఇద్దరు మనుషుల మధ్య జరిగేదిగా అర్థం చేసుకోబడింది.

GILLETTE
AMORE ONE WOMAN

GILLETTE మహిళల కోడ్ 2026

మూలం, నిర్మాణం, మరియు Gillette విశ్వ కోడ్

FERDINANDO FREGA

Nando The Scribe

Gillette Narrative వ్యవస్థ
Gillette మహిళా గుర్తింపు విభాగం
2026

సంపాదకీయ మేనిఫెస్టో

ఈ పుస్తకం ఒక అవసరం నుంచి పుట్టింది:
స్త్రీని అస్తిత్వానికి అత్యవసరమైన అంశంగా
మరియు కొత్త Gillette గుర్తింపుకు పునాదిగా గుర్తించడం.

ఒక పాత్రగా కాదు.
ఒక విధిగా కాదు.
ఒక అనుబంధ వ్యక్తిగా కాదు.

స్త్రీ జ్ఞానానికి మూలం, భావోద్వేగ వేరు,
జీవించే ప్రతిదాన్నీ నిలబెట్టే అదృశ్య నిర్మాణ శిల్పం.

దశాబ్దాలుగా పురుష కథనం ఆ స్థలాన్ని ఆక్రమించింది.
ఇప్పుడు సత్యానికి సమయం వచ్చింది:
స్త్రీ ఉత్పన్నం కాదు. ఆమె నిర్మాణం.

ఈ పుస్తకం స్త్రీలను కీర్తించదు.
వారిని గుర్తిస్తుంది.
వారిని వారి సహజ స్థానానికి తిరిగి చేరుస్తుంది:
కేంద్రంలో.

ఇది ఒక సంపాదకీయ చర్య, కానీ ఒక సాంస్కృతిక చర్య కూడా.
గుర్తింపు ప్రకటన.
అవసరమైన ఒక పగులు.

స్త్రీయే కోడ్.
స్త్రీయే పటం.
స్త్రీయే కొనసాగింపు.

ఆమె లేకుండా, ఏదీ ఉనికిలో ఉండదు.

సంపాదకీయ గమనిక

ఈ సంపుటి Gillette కథన విశ్వంలో ఒక మలుపు.
పురుష గుర్తింపు, క్రమశిక్షణ, జ్ఞాపకం, పరివర్తనల గుండా
ప్రయాణించిన తర్వాత,
ఈ పుస్తకం అత్యంత విశాలమైన, అత్యంత లోతైన భూభాగాన్ని
తెరుస్తుంది:
మొత్తం మానవ వ్యవస్థకు భారం మోసే అక్షంగా స్త్రీ.

ఇది నవల కాదు.
ఇది వ్యాసం కాదు.
ఇది సాక్ష్యం కాదు.

ఇది ఒక పునాది పాఠ్యం.

ప్రతి పుటా స్త్రీకి ఆమె మౌలిక కేంద్రత్వాన్ని తిరిగి ఇవ్వడానికి నిర్మించబడింది,
ఒక ప్రతీకాత్మక వ్యక్తిగా కాదు, ఒక నిర్మాణ సూత్రంగా.

ఈ పుస్తకం కొత్త Gillette Woman గుర్తింపులో అంతర్భాగం,
దాని భావనాత్మక హృదయాన్ని సూచిస్తుంది.

అంకితం

ఎన్నడూ చోటు అడగకుండా,
దాన్ని సృష్టించిన స్త్రీలందరికీ.

మౌనంలో మాట్లాడినవారికి,
కనిపించకుండా ప్రతిఘటించినవారికి,
పేరు పొందకుండా నిర్మించినవారికి.

నా కూతురికి,
ప్రేమకు స్వరం ఉండదని,
ఉనికి ఉంటుందని నాకు నేర్పినందుకు.

నా భార్యకు,
బలం అంటే అధికారం కాదని,
ప్రభావం అని నాకు చూపించినందుకు.

నా తల్లికి,
ఎన్నడూ స్త్రీ కాకముందే మూలంగా ఉన్నందుకు.

వెనుక అట్ట

స్త్రీ ఒక పాత్ర కాదు.
ఆమె ఒక వ్యవస్థ.

ఉనికిలో ఉన్న ప్రతిదాన్నీ నిలబెట్టే
ఒక ప్రాచీన, ఖచ్చితమైన, మౌన వ్యవస్థ.

ఈ పుస్తకం స్త్రీ గురించి చెబుతుంది: మూలంగా,
జ్ఞాపకంగా,
ప్రతిఘటనగా,
వారసత్వంగా.

ఆత్మీయ దృశ్యాల ద్వారా, తరాల మధ్య మార్పుల ద్వారా,
భాషగా మారే మౌనాల ద్వారా
నిర్మాణ శిల్పంగా మారే సంజ్ఞల ద్వారా,
ఇది అత్యంత నిజమైన, అత్యంత అవసరమైన చిత్రాన్ని
కూర్చుతుంది:
మానవ గుర్తింపుకు పునాదిగా
మరియు కొత్త Gillette గుర్తింపుకు పునాదిగా స్త్రీ.

వివరించని పుస్తకం.
ఇది బహిర్గతం చేస్తుంది.
కీర్తించని పుస్తకం.
ఇది గుర్తిస్తుంది.

స్త్రీల గురించి మాట్లాడని పుస్తకం.
ఇది వారితో మాట్లాడుతుంది.

ముందుమాట

చెప్పడానికి రాసిన పుస్తకాలు ఉంటాయి.
తిరిగి చేరడానికి రాసిన పుస్తకాలూ ఉంటాయి.

ఇది రెండవ వర్గానికి చెందినది.

ఏళ్ల తరబడి నేను పురుష కథనం గుండా ప్రయాణించాను,
క్రమశిక్షణ, జ్ఞాపకం, పరివర్తన.
కానీ ప్రతి మార్గానికీ, ప్రతి పతనానికీ, ప్రతి పునర్జన్మకూ

నేను ఇంకా పేరు పెట్టని ఒక మూలం ఉంది:
స్త్రీ.

వ్యక్తిగా స్త్రీ కాదు.
నిర్మాణంగా స్త్రీ.

సృష్టించే స్త్రీ,
కాపాడే స్త్రీ,
ప్రతిఘటించే స్త్రీ,
నిర్వచించే స్త్రీ.

గుర్తింపు అడగని,
కానీ ఎప్పుడూ దానికి అర్హురాలైన స్త్రీ.

ఈ పుస్తకం ఆరంభానికి తిరిగి చేరే నా మార్గం.
అదృశ్యంగా ఉన్నదాన్ని గుర్తించే మార్గం.
ఎప్పుడూ అన్నిటినీ నిలబెట్టినదానికి రూపం ఇచ్చే మార్గం.

ఆవరణ

స్త్రీలను వివరించడానికి నేను ఈ పుస్తకం రాయలేదు.
అది అసాధ్యం.
అది అహంకారం కూడా.

వారిని గుర్తించడానికి రాశాను.

ఎందుకంటే నేను జీవించిన ప్రతి కథకూ,
నేను నిర్మించిన ప్రతి గుర్తింపుకూ,
నేను నేర్చుకున్న ప్రతి క్రమశిక్షణకూ,
ఒక స్త్రీయే మూలం.

స్త్రీ ఛేదించాల్సిన రహస్యం కాదు.
ఆమె స్వాగతించాల్సిన ఉనికి.

స్త్రీ అంటే ఏమిటో చెబుతానని ఈ పుస్తకం చెప్పుకోదు.
ఆమె దేనికి ప్రతీకో చెబుతానని చెప్పుకుంటుంది:
అన్నిటికీ.

సారాంశం

ఒక మనిషి తన జీవితం గుండా ప్రయాణిస్తూ కనుగొంటాడు: ప్రతి దశకూ,
ప్రతి మలుపుకూ, ప్రతి గాయానికీ, ప్రతి పునర్జన్మకూ
ఒకే ఒక వేరు ఉంది: స్త్రీ.

తల్లి నుంచి భార్య వరకు,
కూతురి నుంచి అత్త వరకు,
కలిసిన స్త్రీల నుంచి ఊహించిన స్త్రీల వరకు,
ప్రతి వ్యక్తీ ఒక గడప అవుతుంది,
ఒక పాఠం,
ఒక వెల్లడి.

ఈ పుస్తకం మానవ గుర్తింపుకు పునాదిగా స్త్రీ గురించి చెబుతుంది.
మరియు కొత్త Gillette గుర్తింపుకు అత్యవసరమైన అంశంగా.

జ్ఞాపకాన్ని, జీవిత చరిత్రను,
మూలరూపాన్ని, నిర్మాణాన్ని ఏకం చేసే ఒక కథన ప్రయాణం,
స్త్రీని ఆమెకు చెందిన స్థానానికి తిరిగి చేర్చడానికి:
కేంద్రంలో.

రచయిత గమనిక

స్త్రీల గురించి మాట్లాడటానికి నేను ఈ పుస్తకం రాయలేదు.
స్త్రీల వల్ల మాట్లాడగలుగుతున్నందుకు రాశాను.

ప్రతి పుటా నేను సాక్షిగా చూసిన ఒక సంజ్ఞ నుంచి పుట్టింది,
నేను విన్న ఒక మౌనం నుంచి,

నన్ను తీర్చిదిద్దిన ఒక ఉనికి నుంచి.

స్త్రీ ఒక ఇతివృత్తం కాదు.
ఆమె ఒక మూలం.

ఈ పుస్తకం అక్కడికి తిరిగి చేరే నా మార్గం.

పరిచయం

స్త్రీయే అన్నిటికీ అత్యవసరమైన అంశం.
ఆమె జీవితాన్ని పుట్టిస్తుంది కాబట్టి కాదు,
అర్థాన్ని పుట్టిస్తుంది కాబట్టి.

ప్రతి పురుషుడూ ఒక స్త్రీ నుంచి పుడతాడు,
కానీ అందరూ దాన్ని గుర్తించడం నేర్చుకోరు.

నాకు ఏళ్లు పట్టింది.
దశాబ్దాలు.
ఒక జీవితకాలమంతా.

ఈ పుస్తకం ఆ గుర్తింపు ఫలితం:
పునాదిగా స్త్రీ,
వేరుగా,
అదృశ్య నిర్మాణ శిల్పంగా,
ఉన్నత చైతన్య వ్యవస్థగా.

ఆమె లేకుండా కొత్త Gillette గుర్తింపు ఉనికిలో ఉండలేదు.
ఎందుకంటే స్త్రీ ప్రపంచంలో ఒక భాగం కాదు.
ప్రపంచాన్ని ఒక్కటిగా పట్టి ఉంచేది ఆమె.

ప్రవేశిక

స్త్రీ ఒక పాత్ర కాదు.
ఆమె ఒక కర్తవ్యం కాదు.

ఇతరులు అప్పగించిన విధి కాదు.

స్త్రీ ఒక వ్యవస్థ.
సంక్లిష్టమైన, ప్రాచీనమైన, ఖచ్చితమైన వ్యవస్థ.
వ్యాఖ్యానించబడటానికి కాదు, గుర్తించబడటానికి పుట్టిన వ్యవస్థ.

ప్రపంచం వస్తువులకు పేర్లు పెట్టడం నేర్చుకోవడానికి చాలా ముందే,
స్త్రీ ఇప్పటికే ఊపిరికి రూపం ఇచ్చింది,
లయకు,
కొనసాగింపుకు.

ఆమె పురాణం కాదు.
ఆమె జీవ జ్ఞాపకం.
వివరణ అవసరం లేని జ్ఞానం ఆమె.

స్త్రీ పునాది.
ఆమె వేరు.
వినబడకుండానే మాట్లాడిన మొదటి స్వరం ఆమె.
ప్రపంచానికి రూపం ఇచ్చిన మొదటి ఉనికి ఆమె.
గుర్తింపు అడగకుండా.

ప్రతి స్త్రీ సంజ్ఞా ఒక కోడ్.
ప్రతి మౌనమూ ఒక భాష.
ప్రతి ఎంపికా భావోద్వేగ నిర్మాణ శిల్ప చర్య.

ఆమె బలహీనురాలు కాదు.
ఆమె ఖచ్చితమైనది.
ఆమె కఠినురాలు కాదు.
ఆమె అవసరమైనది.
ఆమె రహస్యం కాదు.
ఆమె నిర్మాణం.

ప్రపంచం నిర్వచనాల కోసం వెతుకుతూనే ఉండగా,
ఆమె ఉనికిలో ఉంటూనే ఉంది.
సృష్టిస్తూ.
మారుస్తూ.

స్త్రీ కనిపించేది కాదు.
ఆమె నిలబెట్టేది.
ఉనికిలో ఉన్న ప్రతిదీ,
ఒకరోజు ఒక స్త్రీ,
లొంగిపోకూడదని నిర్ణయించుకున్నందువల్లే ఉనికిలో ఉంది.

మూలం

ఆదికాండం ఒక పక్కటెముక గురించి చెబుతుంది.
జన్యుశాస్త్రం వేల సంవత్సరాల వారసత్వం గురించి చెబుతుంది.

సత్యం ఆ రెండింటి మధ్య ఎక్కడో ఉందని నేను ఎప్పుడూ అనుకున్నాను.
తర్వాత అది అలా కాదని అర్థమైంది.

స్త్రీ పురుషుడి నుంచి పుట్టలేదు.
పురుషుడు స్త్రీ నుంచి పుట్టాడు.

స్త్రీ ఉత్పన్నం కాదు.
ఆమె పునాది.

ఆమె ప్రాచీన జ్ఞానం.
ఆమె జీవ జ్ఞాపకం.
నిర్వచనానికి ముందే ఉన్న బలం ఆమె.

స్త్రీ లేకుండా, ఏదీ కదలదు.
ఆధిపత్యం వల్ల కాదు.
వేరు వల్ల.

కలయిక

నేను బలవంతుడినని అనుకున్నాను.
అజేయుడినని.
కనీసం నాకు నేను అలా చెప్పుకున్నాను.

పనిచేసే ఒక స్వీయ ప్రతిబింబాన్ని నేను నిర్మించుకున్నాను:
దృఢమైన, నిర్ణయాత్మకమైన, చొరబడలేని.

అప్పుడు ఆమె వచ్చింది.

ఆమె నా జీవితంలోకి ప్రవేశించలేదు.
దాని గుండా దూసుకుపోయింది.
ఆపలేని ప్రవాహంలా,
విస్మరించలేని గాలిలా.

రెండు నెలల్లో, అడగకుండానే ఆమె నన్ను పెళ్లి చేసుకుంది.
అంతా నేనే నిర్ణయించానని నేను నమ్మేశాను.

స్త్రీ ఆధిక్యం ఒక వ్యూహం కాదు.
అది సహజం.
వివరణ అవసరం లేని, ప్రపంచంలో ఉండే ఒక తీరు.

నేను తేరుకునేసరికి, ఆట మొదలైపోయింది.
వాళ్లు ఎప్పుడూ ఒక అడుగు ముందే ఉంటారని అర్థమైంది.
తెలివితేటల వల్ల కాదు.
నిర్మాణం వల్ల.

ఆలస్యం

నాకు, ఆలస్యం ఒక లోపం.
ఒక ప్రతికూల సంకేతం.
ఒక సిస్టమ్ లోపం.

ఆమెకు, ఆ ఉదయం, అది ఒక ప్రకటన.

ఆమె ఒక బిడ్డను ఆశిస్తోంది.
సరిగ్గా చెప్పాలంటే: మేము ఒక బిడ్డను ఆశిస్తున్నాము.

పరీక్షలు లేవు, అంచనాలు లేవు.
ఉన్నవి కేవలం ఆశలు, పందేలు కాసే బంధువులు,
ఒక ఆచారంలా నెమ్మదిగా తనను తాను దహించుకునే కాలం.

నేను ఏమీ అనలేదు.
ఇద్దరి తరఫునా ఆమె మాట్లాడింది.

సంభాషణ

సంతోషంగా, నాకు ఏం కావాలని ఆమె అడిగింది: అబ్బాయా అమ్మాయా.

సురక్షితమైన మాటతో నేను జవాబిచ్చాను:
"ముఖ్యమైనది బిడ్డ ఆరోగ్యంగా ఉండటం."

అది కపటం కాదు.
అది భావోద్వేగ ఆత్మరక్షణ.

ఆమె దార్శనికంగా మాట్లాడింది:
ఇంటిపేరు, వంశం, ఫుట్‌బాల్, కొనసాగింపు,
మా ఇద్దరి మధ్య వంతెనగా ఉండే ఒక బిడ్డ ఆలోచన.

నేను విన్నాను.
నేర్చుకున్నాను.

స్త్రీ అవకాశం ద్వారా మాట్లాడుతుంది.
పురుషుడు రక్షణ ద్వారా జవాబిస్తాడు.

జననం

ఆ ఉదయం, ఆమె గది నుంచి నన్ను పిలిచింది.
తిరిగి రమ్మంది: ఆమెకు ఉమ్మనీరు పోయింది.

పైపు పగిలినట్టు, ఇంట్లో ఎక్కడైనా లీకేజీ ఉందేమోనని నేను వెతుకుతున్నాను.
అర్థం కాని పిల్లవాడిని చూసినట్టు ఆమె నన్ను చూసింది.

"నన్ను క్లినిక్‌కు తీసుకెళ్ళు."

జననం స్త్రీ నాయకత్వపు మొదటి చర్య.
ఆమె ఆజ్ఞాపిస్తుంది.
అతను అనుసరిస్తాడు.

తొలి శ్వాస

ఆమె అబ్బాయిని కోరుకుంది.
అమ్మాయిని చూసినప్పుడు, ఆమె ముఖంపై ఆమెను బయటపెట్టే ఒక చూపు కదలాడింది.

బిడ్డను వేడుకతో స్వాగతించలేదు.
మౌనంతో స్వాగతించారు.

ఆ మౌనంలో, ఆమె తన చోటును నిర్మించుకోవడం మొదలుపెట్టింది.
ప్రేమించబడటానికి కాదు.
ఉనికిలో ఉండటానికి.

స్త్రీ స్వాగతంతో పుట్టదు.
ఆమె తట్టుకునే శక్తితో పుడుతుంది.

జననం ఒక సంఘటన కాదు.
అది ఒక ప్రకటన.

మౌన పోరాటం

అత్యంత లోతైన బంధమే అత్యంత కష్టమైనది కూడా.

ప్రతిఘటనగా మారే సలహాలు.
గాయపరిచే మాటలు.
రక్షించే మౌనాలు.
సవాలులా కనిపించే ఎంపికలు.

వారు ఒకరినొకరు మార్చుకోలేదు.
ఒకరినొకరు అంగీకరించారు.

అక్కడి నుంచే నిజమైన సాన్నిహిత్యం పుట్టింది.

తల్లి ఎప్పుడూ మార్గదర్శి కాదు.
కొన్నిసార్లు ఆమె అద్దం.
కొన్నిసార్లు ఆమె సరిహద్దు.
కొన్నిసార్లు ఆమె గడప.

కూతురు ఆమోదం కోరడం ఆపినప్పుడు,
తల్లి సరిదిద్దాలనుకోవడం ఆపినప్పుడు,
గౌరవం పుడుతుంది.

అత్త

అత్త రుద్దలేదు.
సూచించింది.

ఆమె సరిదిద్దలేదు.
విన్నది.

ఆమెతో, అమ్మాయి స్వేచ్ఛ నేర్చుకుంది:
తిరుగుబాటు కాదు, ఎంపిక.

భయం లేకుండా కాదు అనడం.
వివరించకుండా అవును అనడం.

సాన్నిహిత్యం నమ్మకం నుంచి పుడుతుంది.
ఆమోదం నుంచి కాదు.

తండ్రి

తండ్రి ఎక్కువగా మాట్లాడలేదు.
కానీ ప్రతి సంజ్ఞా ఒక ప్రకటన.

అతని చేతులు — పెద్దవి, స్థిరమైనవి, తేలికైనవి.
అర్థం చేసుకోవాలని కాదు, రక్షించాలని చూసే అతని చూపు.

ఆమె పడిపోయినప్పుడు, అతను పరుగెత్తలేదు.
ఎదురుచూశాడు.

ఎందుకంటే ప్రేమ అంటే రక్షణ కాదు.
అది నమ్మకం.

ఆమె తప్పులు చేసినప్పుడు, అతను సరిదిద్దలేదు.
విన్నాడు.

ఆమె స్త్రీగా ఎదిగినప్పుడు, అతను తన పాత్రను మార్చుకోలేదు.
తండ్రిగానే ఉన్నాడు.
ఆశ్రయంగా.
అద్దంగా.
ఓదార్చే మౌనంగా.

వారి ప్రేమకు మాటలు అవసరం లేదు.
అది కాలంతో అల్లబడింది.

ప్రతి తండ్రికీ

ఆమె నెమ్మదిగా లోపలికి వస్తుంది.
అతను కూర్చుని ఉన్నాడు, చేతులు కలిపి పట్టుకుని.

అతను మాట్లాడడు.
అడగడు.
ఎదురుచూస్తాడు.

ఆమె దగ్గరికి వస్తుంది.
ఆమె దగ్గర కాగితాలు లేవు.
ప్రసంగాలు లేవు.

ఆమె దగ్గర ఉన్నది నిండిన హృదయం మాత్రమే.

“నాన్నా... నేను నిన్ను చూశాను.”

ఒక కన్నీటి బొట్టు రాలుతుంది.
అతను దాన్ని దాచుకుంటాడు.
ఆమె దాన్ని చూస్తుంది.

“నువ్వు నాకు ఎన్నడూ ‘నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను’ అని చెప్పలేదు.
కానీ నేను దాన్ని అనుభవించాను.”

అతను ఏడుస్తాడు.
విరిగిపోయేవాడిలా కాదు.
చివరికి వదిలేసేవాడిలా.

ఆ కౌగిలిలో, అంతా ఉంది:
చిన్నారి పాప,
స్త్రీ,
కూతురు,
ఎన్నడూ తండ్రిగా ఉండటం ఆపని తండ్రి.
ప్రతిబింబించే వయసులు

స్త్రీ మారదు.
ఆమె విస్తరిస్తుంది.

20 — అవకాశం

నువ్వు ఎవరై ఉండాలో ప్రపంచం నీకు చెబుతుంది.
నువ్వు జవాబివ్వడం మొదలుపెడతావు.
30 — ఎంపిక
గాయాలు పటాలుగా మారతాయి.

లోపలి స్వరం శబ్దాన్ని మించి పైకి లేస్తుంది.
40 — నిర్వచనం
నువ్వు ఇక అనుమతి అడగవు.
నిన్ను నువ్వే ఎంచుకుంటావు.
50 — సారం
నువ్వు ఇక వెతకవు.
నువ్వు ఏరుకుంటావు.
60 — సంశ్లేషణ
తక్కువ పాత్రలు.
ఎక్కువ గుర్తింపు.
70 — క్షమ
తన పట్ల కోమలత్వమే చట్టమవుతుంది.
80 — సజీవ జ్ఞాపకం
నువ్వు ఇక వెంటపడవు.
నువ్వు కాపాడుతావు.
90 — గడప
నీకు భయం లేదు.
నీకు గౌరవం ఉంది.
100 — వారసత్వం
నువ్వు బోధించవు.
నువ్వు చెబుతావు.
అంతకు మించి — మూలం
ఇక ఇక్కడ లేని స్త్రీలే
మనల్ని నిటారుగా నిలబెట్టేవారు.

ఆ స్త్రీ...

స్త్రీ ఒక పాత్ర కాదు.
ఆమె ఒక లయ.

ప్రతి శకలం ఒక స్త్రీ ఊపిరి పీల్చి ఎంచుకున్న ఒక గది.
— క్షమాపణ చెప్పదు — కానీ ఉనికిలో ఉంటుంది.
— తనను తాను చూసుకుంటుంది.
— ఇక భయపడదు.
— పశ్చాత్తాపం లేకుండా గుర్తుచేసుకుంటుంది.
— ధ్రువీకరణ అవసరం లేదు.
— నిర్ణీత గంటలు లేకుండా పనిచేస్తుంది
— మళ్లీ లేచి నిలబడుతుంది.
— కష్టాల మధ్యా ప్రేమిస్తుంది.
— తాను ఎవరో మరచిపోదు.
— తన శరీరంలో నివసిస్తుంది.
— ఆమెకు ఒకే పేరు లేదు
— మారుతుంది, నేర్పుతుంది.
— మౌనం ద్వారా నయం చేస్తుంది.
— ఆమెను 'డాక్టర్' అని పిలుస్తారు.

ప్రతి స్త్రీ ఒక ప్రపంచం.
ప్రతి ప్రపంచం ఒక చట్టం.

స్త్రీ యొక్క ఏడు నియమాలు

— స్త్రీ మూలం.
— స్త్రీ జ్ఞాపకం.
— స్త్రీ ప్రతిఘటన.
— స్త్రీ ఎంపిక.
— స్త్రీ సంరక్షణ.
— స్త్రీ పరివర్తన.
— స్త్రీ వారసత్వం.

అంతిమ సత్యం

ఆమె బలహీనురాలు కాదు.
ఆమె ఖచ్చితమైనది.

ఆమె కఠినురాలు కాదు.
ఆమె అవసరమైనది.

ఆమె రహస్యం కాదు.
ఆమె నిర్మాణం.

ప్రపంచం స్త్రీ కోసం సిద్ధంగా లేదు.
కానీ స్త్రీ లేకుండా, ప్రపంచం ఉనికిలో లేదు.

ముగింపులు

స్త్రీ జీవితంలోని ఒక అధ్యాయం కాదు.
ప్రతి అధ్యాయం గుండా ప్రవహించే జీవితం ఆమె.

ఆమె పాత్ర కాదు, కర్తవ్యం కాదు, విధి కాదు.
ఉనికిలో ఉన్న ప్రతిదానికీ ముందుండి, నిలబెట్టి
పునరుద్ధరించే చైతన్య వ్యవస్థ ఆమె.

ఈ పుస్తకం ఒక కథను ముగించదు.
ఒక మూలాన్ని తిరిగి ఇస్తుంది.

కొత్త Gillette గుర్తింపుకు స్త్రీయే అత్యవసరమైన అంశం:
ప్రతీకగా కాదు, నిర్మాణంగా.
చిత్రంగా కాదు, పునాదిగా.
వ్యక్తిగా కాదు, నిర్మాణ శిల్పంగా.

ఇక్కడ రాసినదంతా
ఒక నివాళి కాదు.
అది ఒక గుర్తింపు.

చింతనలు

జీవితాన్ని పుట్టించగల ఏకైక మానవ జీవి స్త్రీ.
అదే సమయంలో, అర్థాన్నీ పుట్టించగలది.

మనం ఎదుర్కొనే మొదటి భావోద్వేగ నిర్మాణ శిల్పం ఆమె,
మనల్ని నడిపించే మొదటి స్వరం,
మనల్ని తీర్చిదిద్దే మొదటి లేమి,
మనల్ని నిలబెట్టే మొదటి ఉనికి.

ఆమె బలహీనురాలు కాదు.
ఆమె ఖచ్చితమైనది.
ఆమె కఠినురాలు కాదు.
ఆమె అవసరమైనది.

పరిశీలనలు

ప్రపంచం స్త్రీల మాట విని ఉంటే,
ఎన్నో యుద్ధాలు ఎన్నడూ మొదలయ్యేవి కావు.
ఎన్నో మౌనాలు గాయాలుగా మారేవి కావు.
ఎన్నో జీవితాలు నాశనమయ్యేవి కావు.
స్త్రీ పురుషుడిలో సగం కాదు.
ఆమె అతని మూలం.

దీన్ని గుర్తించడం దయా చర్య కాదు.
అది సత్య చర్య.

కృతజ్ఞతలు

నా జీవితంలోని స్త్రీలకు కృతజ్ఞతలు:
నా తల్లి, నా భార్య, నా కూతురు, నా అత్త.
ప్రతి ఒక్కరూ చెరిగిపోని ఒక ముద్రను వదిలారు.

నేను కలిసిన స్త్రీలకు,
నేను విన్నవారికి,
మాట్లాడకుండానే నాకు నేర్పినవారికి కృతజ్ఞతలు.

ప్రతిఘటించినవారికి,
ఎంచుకున్నవారికి,
ప్రేమించినవారికి,
మౌనంగా ఉన్నవారికి,
నిర్మించినవారికి కృతజ్ఞతలు.

వారు ఉన్నారు కాబట్టే ఈ పుస్తకం ఉంది.

సంపాదకీయ సమీక్ష

Ferdinando Frega రచన స్త్రీని ఒక ఇతివృత్తంగా కాకుండా,
మానవ గుర్తింపుకు భారం మోసే నిర్మాణంగా దాటుతుంది.

పుస్తకం స్త్రీలను వర్ణించదు:
వారిని బహిర్గతం చేస్తుంది.

వారిని కీర్తించదు:
వారిని గుర్తిస్తుంది.

దాని బలం వ్యక్తిగతాన్ని సార్వత్రికంగా మార్చగల సామర్థ్యంలో ఉంది,
మౌనాన్ని భాషగా,
జ్ఞాపకాన్ని నిర్మాణ శిల్పంగా.

ఇది ఏ సాహిత్య ప్రక్రియకూ చెందని పాఠ్యం.
ఇది ఒక సాంస్కృతిక అవసరానికి చెందినది.

GILLETTE పాఠకులకు లేఖ

ఎప్పుడూ Gillette వాడినవారికి,
ఈరోజు దాన్ని కనుగొంటున్నవారికి,
రేపు దాన్ని జీవించబోయేవారికి:

Gillette ఇక కేవలం ఒక బ్రాండ్ కాదు.
అది ఒక గుర్తింపు.

ఈ గుర్తింపు స్త్రీ లేకుండా ఉనికిలో ఉండలేదు.

స్త్రీయే సంజ్ఞకు మూలం,
ఆలోచనకు ఖచ్చితత్వం,
సంరక్షణకు కొనసాగింపు,
బలానికి వేరు.

కొత్త Gillette స్త్రీని పునాదిగా గుర్తిస్తుంది,
అనుబంధంగా కాదు.
వ్యవస్థగా,
పాత్రగా కాదు.

గౌరవంతో.
సత్యంతో.
నిర్మాణంతో.

Ferdinando Frega